

वा०रा०

॥ ९४ ॥

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ प्रहृष्टः सानुमानिव ॥ बहुशराचितशरीरत्वात् प्रहृष्टबहुवृक्षोगिरिरिवजनैर्दृष्टशब्दार्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ क्षितिकंपे भूकंपकाले
तमंतकमिवकुट्टंसद्रुमंप्राणहारिणं ॥ हनूमंतमभिप्रेक्ष्यराक्षसाविप्रद्रुवुः ॥ २४ ॥ तमापतंतं संकुट्टं राक्षसानां भयावहम् ॥ ददर्शा
कंपनो वीरश्रुक्षोभचननादच ॥ २५ ॥ सचतुर्दशभिर्बाणैर्निशितैर्देहदारणैः ॥ निर्विभेदमहावीर्यहनूमंतमकंपनः ॥ २६ ॥ सतथावि
प्रकीर्णस्तु नाराचैः शितशक्तिभिः ॥ हनूमान्दृशे वीरः प्रहृष्ट इव सानुमान् ॥ २७ ॥ विरराजमहावीर्यो महाकायो महाबलः ॥ पुष्पिता
शोकसंकाशो विधूम इव पावकः ॥ २८ ॥ ततो न्यवृक्षमुत्पात्य कृत्वा वेगमनुत्तमं ॥ शिरस्यभिजघानाशुराक्षसैर्द्रुमकंपनं ॥ २९ ॥ स
वृक्षेणहतस्तेन सक्रोधेन महात्मना ॥ राक्षसो वानरेन्द्रेण पपात च ममारच ॥ तं दृष्ट्वा निहतं भूमौ राक्षसैर्द्रुमकंपनं ॥ ३० ॥ व्यथिताराक्ष
साः सर्वे क्षितिकंप इव द्रुमाः ॥ त्यक्तप्रहरणाः सर्वे राक्षसास्ते पराजिताः ॥ ३१ ॥ लंकामभिययुस्त्रासाद्धानरैस्तैरभिद्रुताः ॥ ते मुक्तकेशाः
संभ्रांता भग्नमानाः पराजिताः ॥ ३२ ॥ भयान्द्रुमजलैरंगैः प्रस्रवद्भिर्विद्रुद्रुवुः ॥ अन्योन्यं ते प्रमथंतो विविशुर्नगरं भयात् ॥ ३३ ॥ पृष्ठ
तस्ते तु संमूढाः प्रेक्ष्यमाणामुदुर्मुहुः ॥ तेषु लंकां प्रविष्टेषु राक्षसेषु महाबलाः ॥ ३४ ॥ समेत्य हरयः सर्वे हनूमंतमपूजयन् ॥ सोऽपि प्रवृद्ध
स्तान्सर्वान्हरीन्संप्रत्यपूजयत् ॥ ३५ ॥ हनूमान्सत्वसंपन्नो यथार्हमनुकूलतः ॥ विनेदुश्च यथा प्राणं हरयोजितकाशिनः ॥ चरुषुश्च पु
नस्तत्र स प्राणानेव राक्षसान् ॥ ३६ ॥ स वीरशोभामभजन् महाकपिः समेत्य रक्षांसि निहत्य मारुतिः ॥ महासुरं भीममभिघ्ननाशनं वि
ष्णुर्यथैवोरुबलं च मूमुखे ॥ ३७ ॥

॥ ३१ ॥ ३२ ॥ श्रमजलैः स्वेदजलैः ॥ भयादन्योन्यं प्रमथंतः द्वारदेशे संमर्दकुर्वाणाः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ सोऽपि
यथार्हं अनुकूलतोऽनुकूलदर्शनवचनालिगनैः संप्रत्यपूजयत् ॥ ३५ ॥ यथा प्राणं यावद्बलं स प्राणानेव चरुषुः प्राणनाशार्थमिति शेषः ॥ ३६ ॥ यथा विष्णुरुबलं ब
लवंतं महाबलं मधुकैटभादिरूपं हत्वा वीरशोभामभजन् तथैवेत्यर्थः ॥ ३७ ॥

यु०का०

॥ ९४ ॥